

Arrest

nr. 188 023 van 6 juni 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 november 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 september 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 november 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 26 januari 2016 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in haar hoedanigheid van ander familielid dat ten laste is van of deel uitmaakt van het gezin van haar broer E.A.A.

1.2. Op 9 maart 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 6 april 2016 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in haar hoedanigheid van ander familielid dat ten laste is van of deel uitmaakt van het gezin van haar broer E.A.A.

1.4. Op 14 september 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 58 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 06.04.2016 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd :

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

De broer (E.A.M. (...) RR xxx) in functie van wie de aanvraag werd ingediend werd zelf het recht op verblijf geweigerd. Bijgevolg kan betrokkene zich ook niet bij hem voegen zoals bepaald in art. 47, §2 van de wet van 15.12.1980.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg geweigerd aan betrokkene.

Overeenkomstig art. 7 eerste alinea, 2° van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen aangezien hij in het Rijk verblijft buiten de gestelde termijn gezien het verblijf van meer dan 3 maanden als gezinshereniger aangevraagd op 06.04.2016 hem geweigerd werd en dat hij niet meer toegelaten of gemachtigd is om hier te verblijven op basis van een andere rechtsgrond.

Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs “

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Voorwerp van het beroep

Ter terechtzitting wijst de Raad er op dat de verzoekende partij, blijkens de titel van het verzoekschrift, een beroep tot nietigverklaring instelt tegen *“de afwijzing van een aanvraag verblijfskaart zonder bevel om het grondgebied te verlaten en van een afwijzing van een aanvraag verblijfskaart met bevel om het grondgebied te verlaten”*. De Raad wijst er op dat geen beslissing tot *“afwijzing van een aanvraag verblijfskaart zonder bevel om het grondgebied te verlaten”* aan het verzoekschrift wordt gevoegd.

De advocaat van de verzoekende partij stelt ter terechtzitting dat de verwijzing in de titel naar de beslissing tot *“afwijzing van een aanvraag verblijfskaart zonder bevel om het grondgebied te verlaten”* een materiële vergissing betreft.

Het voorwerp van het beroep is aldus beperkt tot de beslissing van weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 14 september 2016, beslissing die gevoegd wordt als bestreden beslissing bij het verzoekschrift.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en een schending van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel licht de verzoekende partij toe als volgt:

“Dat de bestreden beslissing stelt dat het bedrag dat de broer van verzoeker ontvangt onvoldoende is om te voorkomen dat hij ten laste zal komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Dat gedaagde ervan uitgaat dat verzoeker ten laste is van hem terwijl zulks onjuist is.

Immers verzoeker heeft een aanvraag ingediend ex art. 47/1 Vreemdelingenwet en beschikt zelf over voldoende inkomsten namelijk hulp van andere familieleden.

Dat het niet zo is dat een aanvrager ex art. 47/1 Vreemdelingenwet dient aan te tonen dat hij ten laste is van zijn broer daar het tweede deel van de definitie stelt dat het ook kan gaan om "deel uitmaken van het gezin".

Dat dit in het geval van verzoeker zo is.

Derhalve heeft men foutief verzoeker als ten laste aangemerkt.

Dat de hier bestreden beslissing steunt op de beslissing van de broer van verzoeker. Gezien deze wellicht vernietigd wordt dient ook huidige beslissing nietig te worden verklaard daar zij de basis vormt van de hier bestreden beslissing.

Dat art. 47/1 van de Vreemdelingenwet geschonden werd. Minstens is er sprake van een schending van de motiveringsplicht.”

4.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. *In casu* wordt, betreffende de beslissing tot weigering van verblijf, zowel de juridische grondslag vermeld, met name artikel 47, §2 van de vreemdelingenwet en artikel 58 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen alsook de feitelijke motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing liggen. Er wordt uiteengezet dat de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie, dat de broer in functie van wie zij de aanvraag indiende, zelf het recht op verblijf werd geweigerd, zodat bijgevolg de verzoekende partij zich ook niet bij haar broer kan voegen zoals bepaald in artikel 47, §2 van de vreemdelingenwet. Ook betreffende het bevel om het grondgebied te verlaten wordt zowel juridische grondslag vermeld – met name artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet – alsook de feitelijke motieven die aan het bevel ten grondslag liggen. Er wordt immers op gewezen dat de verzoekende partij in het Rijk verblijft buiten de gestelde termijn gezien het verblijf van meer dan drie maanden als gezinshereniger aangevraagd op 6 april 2016 haar geweigerd werd en zij niet meer toegelaten of gemachtigd is om hier te verblijven op basis van een andere rechtsgrond.

De verzoekende partij toont met haar uiteenzetting niet aan dat de weergegeven motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de in hare hoofde genomen beslissing tot weigering van het verblijfsrecht is gegrond, derwijze dat het doel van de formele

motiveringsplicht niet zou zijn bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

4.3. De Raad merkt op dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

4.4. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij kritiek uit op het motief dat het bedrag dat haar broer ontvangt onvoldoende is om te voorkomen dat hij ten laste zal komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Nu een dergelijke motivering geenszins terug te vinden is in de *in casu* bestreden beslissing, is de kritiek van de verzoekende partij waarbij zij stelt dat het onjuist is waar de verwerende partij er van uitgaat dat zij ten laste is van hem, dat zij immers een aanvraag heeft ingediend overeenkomstig artikel 47/1 van de vreemdelingenwet en zelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt, namelijk hulp van andere familieleden, dat het niet zo is dat bij een voormelde aanvraag zij moet aantonen dat zij ten laste is van haar broer daar het tweede deel van de definitie stelt dat het ook kan gaan om "*deel uitmaken van het gezin*", dat dit in haar geval zo is, niet dienstig.

4.5. Waar de verzoekende partij meent dat de *in casu* bestreden beslissing vernietigd moet worden daar de beslissing van haar broer, die de basis vormt van deze beslissing, wellicht wordt vernietigd, wijst de Raad er op dat het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing die werd genomen op 14 september 2016 ten aanzien van haar broer werd verworpen bij arrest nr. 188 022 van 6 juni 2017.

4.6. Het betoog van de verzoekende partij laat dan ook niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens of op kennelijk onredelijke wijze.

Een schending van de materiële motiveringsplicht, noch van artikel 47/1 van de vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt.

4.7. Het enig middel is ongegrond.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend zeventien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER